

Bemærkninger og blot anbefale det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hørring): Mod Vedtagelsen af de Vædringsforslag, som saaledes ere stillede af den ærede Ordfører for Udvalget, har jeg ingen Indvendinger at fremsføre. Jeg skal kun bemærke, at med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 tror jeg ikke, at det er lykkes her at faa nogen klar og udtømmende Regel for det Forhold, som indeholdes i Vædringsforslaget under Nr. 2. Jeg erkender, at der i den Tilføjelse og Forandring, som foreslaas ved Vædringsforslaget, er fremkommet en Tilnærmelse til den Opfattelse af Forholdet, som jeg har gjort gældende. Jeg er, som allerede nævnt af den ærede Ordfører, af den Mening, at den Tilføjelse til § 16, som er foreslaaet af den ærede Ordfører, i og for sig er overflødig, men jeg vil paa den anden Side erkende, at den er uden Skade. Da vi nu vel staa paa det Standpunkt, at dette Lovforslag har sikket Udsigt til at gaa over til det andet Ting, skal jeg slutte med at henvise til det store og betydningsfulde Arbejde, som er udført her i Tinget, og da navnlig den væsentlige Andel, som den ærede Ordfører for Udvalget har haft i dette Arbejde. Der ligger bag ved dette sikkert et Drøfte om, at det maa lykkes at bringe Sagen til en god Ende, men jeg ser ogsaa dert et Haab om, at den gensidige Smødekommunen, som Sagen vistnok vil træve paa sin videre Gang, ikke ganske maa glippe.

J. C. Christensen: Jeg har kun bedt om Ordet for at gøre et Par korte Bemærkninger inden Lovforslagets endelige Vedtagelse, thi om de Vædringsforslag, der ere stillede af den ærede Ordfører, agter jeg ikke at udtale mig. En Del af dem kunde jeg selv have været Medforslagsstiller af, en Del af dem ikke. Men i saa Henseende kan jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte derom. Vi have ikke fra den Side, hvortil jeg hører, villet stille vore Vædringer fra den Behandling op igen, navnlig fordi vi mente, at det blot var at spille Tiden, og at det ikke vilde bringe nogen Nytte, idet vi troede, at Folketinget vilde stille sig paa samme Maade ved 3dje Behandling, som det gjorde ved den Behandling. Vor hele Hovedbetragtning af dette Lovforslag er den, at de, der faa den væsentligste Nytte af en saadan Lov, ere Købstæderne og Kjøbenhavn. De vilde faa den væsentligste Nytte, ikke blot af Bestatningen af Aktieselskaberne, men ogsaa af selve den

mellemkommunale Bestatning. Det ere vi i og for sig heller slet ikke imod, thi vi erkende at man fra den Side, Købstæderne og Kjøbenhavns Side, har noget Krav paa at faa disse Forhold ordnede. For mig staaer det klart, at disse Forhold vilde ganske anderledes kunne ordnes paa det Grundlag, som vi tillode os at foreslaa Tinget i Tjør, vilde kunne ordnes ganske anderledes heldigt for vedkommende, Købstæderne og Kjøbenhavn, men ogsaa for Landbruget; og hvad Landbruget angaar, er det vor Betragtning, at de væsentligste Interesser, som for Landbrugets Vedkommende knytte sig til denne Lov, er at faa Landbrugets Stattesforhold ordnede noget bedre, at man ude i Landkommunerne kunde komme til at ligne paa et retfærdigere Grundlag. Det vilde ogsaa ganske anderledes have kunnet naas, hvis man havde holdt sig paa det gamle Grundlag, som Folketinget tidligere har staaet paa, idet det da ganske anderledes kunde være blevet muligt for Næringskommunen at ramme uden for Kommunen boende Folk, som have Næring i Kommunen, og derved ganske anderledes kunde være blevet muligt for Kommunen at gaa over fra den uretfærdige Hartkornbestatning til en retfærdigere Bestatning. Det er imidlertid ikke slet. Man har forladt det Grundlag og er gaaet over til det her foreliggende. Men naar vi staa med dette Grundlag, synes vi fra vor Side, at man i højere Grad, end her er slet, kunde have sørget for, at Landbrugets Interesser blive varetagne, saaledes at det i endnu højere Grad blev lagt i Kommunernes Haand at ordne Bestatningsforholdene inden for Kommunen. Thi alle disse Beregninger, som ere opstillede i Betænkningen til den Behandling om den store Sættelse, som Hartkornet kunde faa, betragter jeg mest som Beregninger paa Papiret og ikke som saadanne, der ville komme til at virke rigtig i det praktiske Liv til nogen Nytte for Kommunerne. Men til Trods for disse Betragtninger og til Trods for min Stilling til Lovforslaget, som er den, at jeg ikke betragter Lovforslaget som noget Mestervært, har jeg dog ikke i Sinde at stemme imod det. Og, naar jeg ikke stemmer imod det, er det ikke, fordi Lovforslaget har for mig noget stort og godt Indhold, men mere, fordi jeg tror, at vi saa Lovforslaget igen, at vi komme til at arbejde videre paa det. Nu har jeg ingen Tro paa, at det er forbedret, naar vi faa det igen fra Lands-tinget; tværtimod tror jeg nok, at naar vi faa det igen, kunde der maasse være Mulighed for, at Folketinget atter kunde tage Sagen op og søge at faa Forbedringer ind-